

ДОХОДНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София
Vereinsblatt des Bundes Bulgarischer Geflügelzüchter
E. V. — Sofia.

Годишенъ абонаментъ 50 лева предплатени.

За д-ва, кооперации, учреждения, читалища, ученици, трудоваци,
войници и членове на птицевъднитѣ дружества и клубове 40 лева.

Обявления и реклами се приематъ по споразумение.

Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраша до
редакцията — Плѣвень.

Редакторъ М. Ц. Цоневъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

1) Къмъ абонатитѣ! 2) Птицевъдството и училището — Д-ръ С Игнатовъ. 3) Работитѣ презъ деня около птицитѣ — П. Д. Бубовъ. 4) Домашнитѣ птици въ стопанството на нашия земледѣлецъ — А. У-въ. 5) Хранене на кокошкитѣ — Д-ръ С. Игнатовъ. 6) Отглеждане на пуйкитѣ — Вл. Цоневъ. 7) Презъ октомврий въ птицевъдния дворъ — М. Ц. Цоневъ. 8) Конкурсъ за носливостъ въ Хесенъ на Университета Гисенъ, Обереръ Хартдорфъ (Германия). 9) Едно чуждо мнение за нашето птицевъдство — П. Шоповъ. 10) Яйчарството трѣбва да се уреди — Гр. Грозевъ. 11) Кооперациитѣ въ чужбина. 12) Съюзенъ и кооперативенъ животъ.

Къмъ абонатитѣ!

Редакцията умолява настоятелно всички д-ва, клубове и настояшества да се отчетатъ въ най-скоро време, иначе тя ще бѣде принудена да спре изпращането на списанието!

Много абонати пожелаха сами да получаватъ списанието, на тѣхъ редакцията се отнесе веднага съ довъррие, като имъ изпрати сжщето, обаче тѣ и до днесъ не сж се още издѣлжили. Къмъ тѣхъ редакцията апелира да иматъ добрината и въ най-скоро време си изплатятъ абонамента направо до редакцията — Плѣвень.

Редакциониятъ комитетъ.

Д-ръ С. Игнатовъ

Птицевъдството и училището.

Българското, нашето село по силата на законитѣ ни, има хубава хигиенична сграда — училището. Въ много отъ по голѣмитѣ ни села има и махленски училища. Почти всички училища сж съ широкъ дворъ, въ много отъ които е отдѣлена частъ за училищната градина. Въ много села, кждето селянитѣ и до днесъ сж съ разбиранieto, че въ тѣхното село не става градина, а най малко въ училищния дворъ, сж опровергани отъ фактитѣ.

Съ труда на ученицитѣ учителитѣ, които сж си поставили цѣльта да създадатъ училищна градина, сж успѣли да създадатъ приятно кѣтче отъ училищния дворъ.

За ползата отъ такивато училищни градини, както за подобрене на въздуха, така и за приучване на децата къмъ задружена работа за събуждане на съзнание въ тѣзи наши бѣдащи граждани, за дългъ и пр. нѣма да говоря. Въпроса за училищнитѣ градини е разглежданъ и въ коференцитѣ на учителитѣ и въ печата и е разрешенъ въ смисълъ тѣ да се уреждатъ и като учебно сръдство.

Колко добре е, колко радостно е да гледаме тѣзи наши деца да се грижатъ за своята градинка, за овоц. дръвчета, за цвѣтята, зеленчука и пр.

Разбира се, че степенъта на интереса у децата зависи отъ умѣнието и успѣха на учителитѣ да извикатъ обичъ у тѣхъ къмъ дѣлото — къмъ посаденигѣ дръвчета, цвѣтя, зеленчуци и пр.

Ако учителитѣ сж успѣли да извикатъ у децата това съзнание и чувства къмъ бездушнитѣ растения, колко по лесно би било да се реализира идеята за единъ училищенъ птичарникъ.

Постройката на единъ курникъ за 50—100 кокошки въ единъ отъ жлитѣ на училищния дворъ е една отъ най лесно изпълнителитѣ. Построенъ курникъ по планъ, какъвто имаме за модеренъ такъвъ, той може много лесно да се напълни съ кокошки донесени отъ ученицитѣ, по една отъ ученикъ отъ III и IV отдѣления. Тамъ кждето условията налагатъ, или позволяватъ, могатъ да бѣдатъ построени и по малки курници за отдѣлнитѣ отдѣления.

Въ тѣзи курници ще се пуснатъ пѣтли само отъ нѣкоя нослива раса и ето основата положена.

Какви сж споредъ насъ ползитѣ и поукигѣ отъ това дѣло?

Ученицитѣ ще се учатъ на отглеждането на кокошкитѣ, ще се учатъ да държатъ смѣтка по това и много скоро тѣхния трудъ ще започне да носи приходи. Още рано презъ пролѣтѣта тѣхнитѣ кокошки ще започнатъ да носятъ. Про-

даденитѣ на мѣстната кооперация яйца, ще доставятъ на тѣзи млади кооператори срѣдства, за подобрене инвентаря въ курника, за подобрене храната на птицитѣ и пр. А убеденъ съмъ ще оставатъ достатъчно срѣдства, отъ които, като се отдѣлятъ суми за фондъ птичарникъ, другитѣ ще се употребятъ за подпомагане на бжднитѣ ученици, тѣхни другарчета.

Много лесно е да се събуди голѣмъ интересъ у ученицитѣ къмъ птицевъдството, защото тукъ имаме живи сжщества, имаме приходоноснитѣ кокошки, и задачата на учителя е твърдѣ улеснена. Бихъ казалъ, че самъ учителя ще се изнаде отъ онѣзи грижи, съ които ученицитѣ ще удостоятъ тѣхнитѣ любимки носачки.

По този пѣтъ ние ще приучимъ нашитѣ ученици момчета и момчета къмъ доходното птицевъдство. Тукъ учителя ще констатира разликата въ грижитѣ, които полагатъ еднитѣ и другитѣ. Ще се събуди съревнувание, ще се култивира чувството за задружна работа съ определена цѣль.

А каква радостъ може да извика една квачка съ хубавички пиленца у всѣки човѣкъ и особено у децата, това е извѣстно.

Може би ще ми се възрази, че работитѣ въ училищния птичарникъ могатъ да вървятъ добре и задоволително, само до като трае учебната година и че най трудното е какво да се прави презъ ваканционнитѣ месеци?

Както много училищни градини, създавани съ голѣмия трудъ на децата на много мѣста, се съсипватъ презъ ваканцията, когато учителя си е заминалъ за града, училищния слуга се е прибралъ въ дома и никой не навестява училищната градина. Така може да стане и съ училищния птичарникъ.

Тукъ обаче работата стои по другояче, защото кокошкитѣ носятъ яйца, които, както редъ години, така и тази година не паднаха подъ 2 лева едното.

Кой училищенъ слуга не би ангажиралъ жена и деца съ гледането на кокошкитѣ презъ ваканцията, щомъ учителя му опредѣли единъ голѣмъ $\%$ отъ полученитѣ и продадени яйца, отъ остарѣлитѣ вече кокошки, или излишнитѣ млади пѣтлета и ярки?

Готовъ съмъ да дамъ разработена идеята за училищния птичарникъ по после, сега само я изнасямъ на вниманието на г. учителитѣ въ основнитѣ училища и прогимназиитѣ въ селата и ще имъ бждемъ твърде благодарни, ако тѣ се занимаятъ съ този въпросъ въ конференцитѣ си и чуемъ обоснованитѣ имъ „за“, или „противъ“.

Бихме желали да чуемъ мнението и на интелигентни стопани въ село по този въпросъ.

Ето защо ще чакаме и ще се повърнемъ по този тѣй важенъ въпросъ, който има културно и стопанско значение.

П. Д. Бубовъ.

Работитѣ презъ деня около птицитѣ.

Птицевъда не трѣбва да бжде много сънливъ, напротивъ той трѣбва да бжде ранобуденъ, защото неговата дневна работа започва отъ рано сутринята.

Рано, призори още, когато всичко навънъ е тихо и спокойно и наскоро слънцето ще подаде своитѣ лъчи отъ изтокъ, птицевъда трѣбва да е на *кракъ*.

Съ първитѣ лъчи на утреното слънце се забелязва и живота на всѣкжде, крѣкането на патицитѣ заглушава всичко друго, и бърже цѣлото стадо се нахаърля срещу насъ, като че ли ни е очаквало!

За това най-напредъ натѣпкваме гладнитѣ имъ гърла съ една порядъчна порция зърнена храна. Бърже се унищожава храната и стадото се отправя къмъ рѣката.

Следъ това, ние ще трѣбва да надзърнемъ коритата за хранене съ доветѣ за вода, да ги почистимъ и напълнимъ. Всичкия боклукъ и останки отъ предния денъ въ птичия дворъ се грижливо изхвърлятъ, а следъ това преглеждаме помѣщенieto—курника, дали и тамъ е всичко въ редъ.

Тукъ може да намѣримъ нѣкое контролно гнѣздо, което да не работи правилно, то ще трѣбва веднага да се провѣри и поправи. Сетне отваряме спалнята, отъ кждето съ голѣмъ шумъ бързо излиза птичето стадо, тичайки къмъ мѣстото, кждето е храната. Веднага се отправяме и къмъ другото отдѣление, защото подвижната банда не се здържа вече, тъй като тѣ сж чули и забелязали, че тѣхнитѣ колеги сж вече на свобода.

Нека не се забравя, че храната трѣбва така да е отмѣрена, щото птицитѣ да не се насищатъ напълно, иначе тѣ ще се свиятъ въ едно кюше, за да се смели храната имъ. Но понеже ние имаме за целъ, не да ги оگویаваме, а да получимъ отъ тѣхъ по възможность повече яйца, то трѣбва да предизвикаме повече движение у птицитѣ, така че недостига на храна сами да търсятъ.

Това постигаме, като прѣснемъ шепа зърна въ сламата или други мѣста изъ цѣлия дворъ. Около сандѣчето съ пѣськъ ще видимъ нѣколко кокошки, които търсятъ и тамъ нѣщо за полапване, а други сж се натрупали около водопойкитѣ.

Прѣдпазливо и озѣртайки се на вси страни нѣкои носачки се приближаватъ вече къмъ курника, други, подранили, съобщаватъ съ громко куткудячене за предстоящото яйце, на които пѣтеля по задължение приглаша.

Задоволимъ ли по този начинъ всички наши любимци, тогава отдѣляме и за насъ малко време, за да закусимъ.

Следъ закуската се почистватъ помѣщенията и привеж-

да въ редъ всички отдѣления. Нѣкое и друго перо паднало въ последнитѣ трѣбва да се прибере грижливо и оставимъ едрозърненъ пѣськъ и дървенъ кюмюръ въ съответнитѣ сждове.

По това време започва кжпането въ пепелната баня и ние виждаме съ каква охота животнитѣ по този начинъ търсятъ да се освободятъ отъ останалитѣ нѣкои и други кокошинки по тѣхъ.

Между другото часътъ е вече 10, а отъ курникътъ се чуватъ доста много куткудячения. За първи пжтъ преглеждаме контролнитѣ гнѣзда и отбелязваме номерата на кокошкитѣ върху снесенитѣ отъ тѣхъ яйца, това извършваме веднага и на поставената на стената таблица за носливостъ.

Много яйца по това време нѣма още, защото старитѣ кокошки още смѣнятъ перата си, а младитѣ едва пронасятъ по еденично.

Върху последнитѣ трѣбва да имаме особено зорко око. Кокошкитѣ, сжщо така иматъ различенъ темпераментъ, за които трѣбва да държимъ смѣтка, така напр. забележимъ ли, че нѣкоя носачка скрие яйцето си, то трѣбва на следующия пжтъ да я оставиме на тъмно да снесе, по който начинъ тя се отвиква отъ този порокъ.

Едно силно „добро утро“ се чува отъ къмъ пжтя: охоо! раздавача съ писмата! Първо ние преглеждаме съдържанието на нашето любимо списание „Доходно птицевъдство“ което получаваме вече втора година, а довечера ще отдѣлимъ нѣколко часа време, за да научимъ нѣщо ново отъ него. Преглеждаме на бързо и писмата отъ нѣкои приятели и познати, които искатъ да си купятъ нѣкоя ярка или пѣтле.

Отъ касапина получаваме прѣсни кости, които смиламе и започваме да приготвяваме обѣдната храна на птицитѣ. Отъ всевъзможнитѣ кухненски отпадки като: месни останки, трохи, варени картофи, на киснатъ овесъ, трици и осилвателна храна, приготвяваме меката храна, която добре задовлява кокошкитѣ. Посрѣдствомъ трицитѣ придаваме на храната такова троховидно качество, щото поглъщането ѝ става не съ много голѣма бързина. Въ това време даваме на птицитѣ още веднѣжъ вода, за да се намокри добре храната.

Тогава вече оставаме птицитѣ на спокойствие да прекратятъ обѣдната си почивка. Спокойствието не ще трае дълго, тъй като гушата е економисала много отъ работата на воденицата, смилането става бърже и ето птицитѣ огладнѣватъ скоро! И за това ние виждаме, че птицитѣ скоро напушчатъ легловищата си и почватъ да търсятъ, червейчета, мухи, насѣкоми и др.

Предстои ни да прегледаме още веднѣжъ контролнитѣ гнѣзда, а до това време и нашия обѣдъ е готовъ, менюто на последния е печенъ бѣлъ Виондотъ—пѣтелъ! Бедното жи-

вотно загуби живота си поради единъ недостатъкъ въ гребена, ние прицевъдцитѣ знаеме добре да ценимъ преимуществата на такива загуби.

Следъ обѣдъ, главнитѣ работи въ птичия дворъ сж вече извършени.

Къмъ 5 часа даваме още веднъшъ достатъчно зърнена храна на птицитѣ. Не следъ много виждаме кокошкитѣ да се прибиратъ въ курницитѣ и въ двора настѣпва тишина! Сжщо и ние съ това привършване нашата работа вънъ и взимаме таблицитѣ за носливостъ съ насъ въ къщи, за да нанесемъ резултата отъ измнналия день, както и всички приходи и разходи въ книгата. Тогава уреждаме текущата си кореспонденция и преглеждаме да ли сме си платили абонамента на *Доходно Птицевъдство!*

Тѣй като ние като птицевъди не сме картоиграчи, нито измитачи на крѣчмитѣ, взимаме списанието и други съчинения по птицевъдството и постоянно допълваме нашитѣ знания по този отраслъ.

Къмъ 10 часа преглеждаме още веднъжъ курницитѣ и двора, да ли вратитѣ сж затворени добре и съ това деня и за насъ се свърши.

А. У-въ

Домашнитѣ птици въ стопанството на нашия земледѣлецъ.

Домашнитѣ птици сж поставени да живѣятъ при съвсемъ други условия, отколкото останалитѣ домашни животни. По начина на хранене птицитѣ се приближаватъ най-много къмъ свинята. Ако и съ известна разлика както свинята, така и птицитѣ груба суха храна не така охотно ядитъ или пъкъ само зелена храна. Относно това гжската се най-много приближава къмъ останалитѣ домашни животни, защото тя може да преживѣе само съ зелена и питателна трева, стига последната да е въ достатъчно количество. Впрочемъ червеи, наѣждоми, други дребни животни, семена, кореноплодни и пр. сж сжщинската храна за птицитѣ.

Нашитѣ домашни птици се отличаватъ съ голѣмата си ловкостъ да събиратъ и най-малкитѣ количества прѣснати семена. При гжската наистина тази способностъ не се дължи на подвижността на нейното тѣло, на подвижниятъ и вратъ и човка. Безъ много да движи тѣлото си, гжската може да разтършува едно достатъчно пространство около себе

си. Патицата проявява сжщитѣ способности, като тия на гжската, но въ това отношение тя се проявява по-добре въ водата, отколкото на сушата. Патицата съ своята човка има възможност да поеме отведнажъ и най-дребни хранителни трошички въ голѣмо количество, напр. съ стотици дребни рачета отъ дъното на барата, блатото и пр. Тая способностъ при гжската е по-слабо развита, но и дветѣ могатъ съ своитѣ човки да отдѣлятъ единични зърна отъ неовършани класове. Дивитѣ патици и гжски използватъ тая способностъ, като бродятъ по оженатитѣ ниви и събиратъ баберката. Дивата гжска сжщо като питомната обича младата зелена трева, което е въ ущърбъ на земледѣлеца, защото тя пасе и младитѣ посѣви. Тая наклоностъ къмъ зелена трева и на питомнитѣ домашни птици земледѣлецътъ използва на нѣкои мѣста, като ги пуца по стърнищата, за да събиратъ отърсенитѣ зърна. Освенъ зърната, гжската пасе и младитѣ поникнали бурени, а съ това тя принася безсѣмнено и една голѣма полза. За очистиране пѣкъ на нивитѣ отъ мекотѣли животни, напр., охлюви и при. патицата е по-пригодна, отколкото гжската.

Кокошкитѣ въ сравнение съ патицитѣ и гжскитѣ се отличаватъ съ своята голѣма подвижностъ и пѣргавостъ. За това тамъ, кждето хранителнитѣ отпадѣци не само че сж много прѣстнати, но и заровени въ почвата, буклука, плѣвата или тора кокошкитѣ конкуриратъ на пѣрвитѣ.

Гѣлжбитѣ не могатъ да ровятъ така добре както кокошкитѣ, но пѣкъ ги превъзхождатъ съ своята способностъ да летятъ, съ което си усягураватъ по-голѣмо пространство да си търсятъ храна.

Отъ казаното до сега се вижда, че способноститѣ на отдѣлнитѣ видове домашни животни да си търсятъ храната се взаимно допълватъ т. е. това, което не могатъ напълно да използватъ гжскитѣ, използватъ го кокошкитѣ и обратно и пр. Всичкитѣ видове пѣкъ домашни птици, взети като едно цѣло, представляватъ отлично допълнение на останалитѣ домашни животни. Чрезъ птицитѣ земедѣлецътъ има възможността да оползотвори и ония храни, които биха били загубени за неговото стопанство или пѣкъ не биха се така оползотворили отъ свинята или овцата. Домашнитѣ птици употребяватъ за храна и всички дребни животни отъ най-разнообразенъ видъ, за които стопанинътъ не е полагалъ никакви грижи, но и дори отъ които много сж и негови неприятели. Въ борбата си срещу животинскитѣ неприятели на културнитѣ растения, селския стопанинъ има на своя страна и домашнитѣ птици, като свои истинни съюзници.

Ползата отъ домашнитѣ птици за земедѣлеца е сжщо така голѣма съ унищожението чрезъ тѣхъ и на семената на буренитѣ. Въ „воденицата“ на птицата, въ която су намиратъ и камъчета за стриване на храната, семената на буре-

нитѣ изгубватъ своята твърда покривка, а съ това се и поврежда отъ соковитѣ тѣхната способностъ да кълнатъ. При останалитѣ домашни животни тия семена могатъ да минатъ презъ цѣлата тѣхна храносмилателна система, безъ да бждатъ повредени.

На домашнитѣ птици е предоставено използването и на всички отпадъци отъ хамбаритѣ. Гжската най-добре използва ония житни храни, които поради лошо влажно време сж се развивали и покълнали.

Както при останалитѣ домашни животни, така и при птицитѣ различаваме абсолютна птича храна. Абсолютната птича храна е оная, върху която земледѣлецътъ не можеше да разполага и да оползотвори, ако не държеше птици, т. е. храната, която птицитѣ си намиратъ сами. Земледѣлецътъ обаче никога не изоставя и не трѣбва да изоставя птицитѣ да си търсятъ сами всичката нужна тѣмъ храна, защото има годишни времена, презъ които птицитѣ не могатъ да си намѣрятъ никаква или въ много недостатъчно количество храна. Това е така презъ зимата, но често пжти и презъ пролѣтта, когато се излюпятъ много пилета, гжсета и пр., когато земледѣлецътъ трѣбва да дава на своитѣ птици и добавъчна храна, не само защото малкитѣ и млади птици се нуждаятъ отъ силна и питателна храна, но и защото абсолютната птича храна ще се подѣля и между повече животни. При увеличаване числото на животнитѣ, абсолютната основна храна на птицигѣ нѣма да се увеличи, а стопанинътъ ще трѣбва да увеличава добавъчната храна на всѣки видъ птици поотдѣлно и то не паралелно, а по-бърже отколкото числото на животнитѣ се увеличава. Значи, колкото повече кокошки държи единъ стопанинъ, между толкова повече животни ще се подѣля сжествуващата естествена основна храна. Положението на птицевъдството въ това стопанство ще бжде толкова по-неблагоприятно, колкото повече числото на птицитѣ превишава една известна граница. Таза граница, презъ която разширението на птицевъдството е вече нерентабилно, е различна за отдѣлнитѣ стопанства и може да се опредѣли за всѣко стопанство поотдѣлно. При опредѣлението на тази граница се взематъ подъ внимание предимно ценитѣ на отдѣлнитѣ продукти отъ различнитѣ клонове, както и съотношението на ценитѣ на отдѣлнитѣ произведения отъ птицевъдството и на останалитѣ пазарни продукти, особено на зърненитѣ храни.

Птицевѣди,

следете всѣки день **специалната птицевѣдна колона** въ в. „Знаме“, чрезъ която се изнасттъ ежедневно въпроси само изъ областта на птицевъдството у насъ и въ чужбина. Колоната се завежда отъ Панчо Шоповъ, секретаръ на Софийското Птицевѣдно Д-во „Птица“.

Д-ръ С. Игнатовъ.

Хранене на кокошкитѣ.

Както на другитѣ домашни животни, така и на кокошкитѣ даваме храна, една частъ отъ която отива за подържане на тѣлото, а друга за продукция, за произвеждане на сила, млѣко, за наѣрупване на сланина, за производство на яйца и пр.

Първата наричаме храна за подържане, а втората—храна за продукция.

Храната на кокошкитѣ се опредѣля въ зависимостъ отъ расата, годишнитѣ времена, живото тегло, темперамента и носливостта.

Науката за хранене на домашнитѣ животни ни учи, че за една кокошка съ 2 кгр. живо тегло сж потребни около: 6·4 грама бѣлтѣчни вещества, 2·5 грама тлъстени и 30 грама въглехидрати за подържане или 12—14 грама бѣлтѣчни вещества, 4—6 гр. тлъстени и 40—60 грама въглехидрати общо.

Разбира се, че тѣзи числа не могатъ, безъ огледъ на отдѣлнитѣ изисквания на индивида, да сд смѣтатъ за всички кокошки.

Тлъстинитѣ не трѣбва да липсватъ отъ храната на кокошкитѣ, защото иначе се намалява, или спира носенето. За това 2 грама тлъстени, на день, на кокошка, трѣбва всѣкога да се даватъ. Презъ лѣтото се придържаме въ минималното количество тлъстени, а презъ зимата—въ максималното. Трѣбва да хранимъ кокошкитѣ най-разнообразно, за да се избѣгне недостига на тази, или онази съставна тастъ въ храната и особено на витаминитѣ, които както при храненето на човѣка и другитѣ домашни животни играятъ важна роля.

Отъ голѣмо значение и полза е животинската храна за кокошкитѣ. Тази храна може да бжде месо, шкембе, черва, бѣлъ дробъ и пр. добре и ситно накълцани, разбира се, че и тукъ трѣбва да се избѣгва всѣка едностранчивостъ и прекаленостъ.

Бѣлтѣчнитѣ вещества въ животинската храна иматъ висока биологическа стойностъ, и се добре използватъ както отъ другитѣ животни, които ядатъ месо, така и отъ кокошкитѣ.

Тамъ кждето има цвикъ, или мжтеница може да се използватъ като добра храна за кокошкитѣ, но само че на тѣхъ, последнитѣ трѣбва постепенно да се приучватъ. Тѣзи храни се даватъ размѣсени съ ярма, но всѣкога да сж доброкачествени.

Зелената храна играе твъре голѣма роля при отглеждане на младитѣ пиленца, а е необходимостъ и за възрастнитѣ кокошки. Тъкмо витаминитѣ въ зелената храна сж които бла-

гоприятствуватъ растежа на младитѣ пиленца и носливостъта на кокошкитѣ. Даже напоследъкъ се твърди, че боята на жълтъка на яйцето е въ зависимостъ отъ витаминитѣ въ храната. И колкото по жълтъ е жълтъка. толкова повече витамини е съдържала храната. Ние знаемъ едно, че хванатъ ли се въ зелена храна кокошкитѣ, жълтъка на яйцето имъ добива значително по тъменъ жълтъ цвѣтъ.

Зелената храна е необходима, особено за отглеждане на рано излюпенитѣ пиленца, за това добритѣ птицевъди посѣватъ въ сандъчета, съ торъ отдолу, ечмикъ и др. зърнени храни, за да могатъ да дадатъ на пиленцата си още презъ студениятъ пролѣтни дни зеленина. По късно пиленцата намиратъ зелена храна и по ливадата, двора и пр.

Диуги храни, които сж необходими за кокошкитѣ сж готварската солъ, дървени въглища и презъ време на линието (хвърляне на перата) по 2 грама на кокошка серенъ прахъ, защото съ това ще се съкрати времето на смѣняването на перата, тъй като серния цвѣтъ заедно съ бѣлтъчинитѣ въ храната действува за образуване на вещество, отъ което главно се состои перото (рогово вещество). И най-после варъ, която никога не трѣбва да липсва, както при храненето на младитѣ пиленца, на които е необходима храна за образуване на костна система и пр. така и при старитѣ, на които е необходима за образуване и на черупката на яйцето.

Добрия птицевъдецъ, който като домакинъ приготвя зимнина за семейството си, складира фуражъ за добитъка си, трѣбва непременно да си приготви и изсуши за презъ зимата коприва, лападецъ и др. зелени храни, цвѣкло, моркови и пр. съ които да разнообрази храната на кокошкитѣ си.

Никога не трѣбва да липсва чиста вода въ ежедневно измиване водопойки.

Сега да видимъ каква храна е нужна на кокошката на день.

Кокошка 2 кгр. живо тегло има нужда дневно отъ мека и отъ зърно храна 100—120 гр. извънъ зелената храна. Въ храната трѣбва да има 15—20 гр. бѣлтъчни вещества, 2—5 гр. тлъстини и 40—60 грама въглехидрати. Само зърна, на кокошка трѣбва да се смѣта презъ лѣтото около 30, а презъ зимата около 60 грама за произвеждане на собствена топлина.

Споредъ пазарнитѣ цени трѣбва да се комбиниратъ и различно дневнитѣ дажби. Ето нѣкои смѣсици храна, които срѣщаме да се препоръчатъ за Германия.

I Картофени резанки	25 %	Соена ярма	10 %
Пшеничени трици	20 %	Сува бурена мая	5 %
Кукурузена ярма	20 %	Месно брашно	10
Рибено брашно	10 %	Която е особено подходяща	

презъ зимата за носачкитѣ.

II Картофени резанки	20 %	III Кукурузена ярма	30 %
Тричаво брашно	20 %	Пшеничеви трици	25 %
Трици	25 %	Тричаво брашно	20 %
Кукурузъ ярма	10 %	Рибено брашно	10 %
Соена ярма	10 %	Месно брашно	10 %
Рибено брашно	15 %	Суха бирена мая	5 %

къмъ тѣзи смѣсици се прибавя и хранене съ зърно отъ 50-60 грама пшеница, ржъ (само малко) ечмикъ, овесъ, кукурузъ по равни части. Зимно време се дава преимущественно кукурузъ и 1 % тибиширъ.

IV Пшеничени трици	25 %	V Картофени рѣзанки	10 %
Кукурузена ярма	20 %	Кукурузена ярма	20 %
Ечемена ярма	10 %	Пшенични трици	25 %
Бирени коренчета	5 %	Ечмена ярма	15 %
Соена ярма	10 %	Фастъчно кюспе	10 %
Фастъчено кюспе	10 %	Рибено брашно	10 %
Рибено брашно	10 %	Месно брашно	5 %
Месно брашно	10 %	Суха бирена мая	5 %
VI Пшенични трици	20 %	Месно брашно	10 %
Картофени резанки	5 %	Соена ярма	10 %
Ечмена ярма	20 %	Кюспе (фастъчно)	10 %
Рибено брашно	10 %	Бирени коренчета	10 %

Стрита детелина (брашно) 5 %

IV Пшеничени трици	20 %	и при тѣзи смѣсици се дава
Ржжена ярма	20 %	отдѣлно по 60 грама зърнена
Овесена ярма	25 %	смѣсь, която помѣнахме по горе
Кукурузена ярма	15 %	
Рибено брашно	20 %	

Смѣсь за презъ зимата на носачки.

30 %	Кукурузена ярма
25 %	Пшенични трици
20 %	Тричаво брашно
15 %	Рибено брашно и
10 %	Бирени коренчета отъ тази смѣсь колкото искатъ да ядатъ кокошките. Зърнената имъ храна се състои отъ 15 гр. овесъ 25 гр. пшеница 15 гр. кукурузъ на киснатъ въ рибено масло и една прибавка отъ 10 грама покълналъ овесъ.

Смѣсь за презъ време на мѣтенето.

Картофени рѣзанки	15 %	рибено брашно	15 %
Пшенични трици	15 %	месно брашно	10 %
Тричаво брашно	10 %	прѣжки	15 %
Кукурузна ярма	20 %		

и върху това 25 гр. кукурузъ 15 гр. пшеница, 20 гр. овесъ, 1 грамъ серенъ цвѣтъ 1-2 грама калциевъ фасфатъ и зелена храна. За да се съкрати времето на мѣтенето, въ началото на сжщото храната трѣбва да се намали. Като се даватъ кюспе и месно брашна. или месо, мѣтението може да се съкрати до 6 седмици.

5 кгр. Картофи сж равни на 1 кгр. сухи. Всички тѣзи смѣсици храни иматъ само относителна стойносаъ и въ тѣхъ една храна може да се замѣня съ равна най напр. фастъчено кюспе, съ слънчогледово.

Едно е което тукъ искане да почертаемъ а то е че модерния птицевъдецъ трѣбва да обърне особейно внимание на храненето и приготвяване на разнообразна храна, защото само новото хранене може да донесе добра печалба щомъ увеличи носливостъта на кокошкитѣ.

Яйцето се състои отъ бѣлтѣчни вещества и за бѣлтѣка и желтѣка нужно е всѣкога да обръщаме особено внимание щото въ пригавяната смѣсъ заедно съ зърнената такова да съдържа необходимото количество бѣлтѣчни вещества нужно за образуването на яйцето, яйцата сж готови въ яйчника, но тѣ ще се развиятъ като такива само чрезъ богато хранене.

Вл. Цоневъ

Отглеждане на пуйкитѣ.

При отгледването на никой домашни птици не се правятъ толкова много грѣшки както при пуйкитѣ. При все това отглеждането на малкитѣ пуйчета не е по-трудно отъ това на пилетата, стига то да става по начинъ, които, за съжаление, познаватъ малцина. Ако се опитаме, както обикновено се прави, да хранимъ пуйчетата, като пилетата, смъртноста у тѣхъ е доста голѣма, и само най-силнитѣ могатъ да устоятъ на този чуждъ за тѣхъ режимъ. Това е причината, за гдето мнозина мислятъ, че отглеждането на пуйчетата е много трудно, че тѣ сж нѣжни и пр.

Напротивъ, малкитѣ пуйчета сж силни и здрави животни и, ако тѣ се хранятъ правилно и поставятъ поне отчасти при необходимитѣ имъ естествени условия, ние ще се радваме доста много на полученитѣ резултати. Разбира се, не бива да се изпуска изъ предвидъ, че тѣ трѣбва да произхождатъ отъ здрави и развити родители на възраст най-малко две години. Въ никой случай, не може да се развъжда отъ едногодишни и недорасли пуйки. Това е първата грѣшка.

Второто условие, което трѣбва да се спазва, е необходимостъта малкитѣ пуйчета винаги да се водятъ отъ пуйка, а не отъ кокошка, която е далече отъ тѣхния животъ и нужди. Нека се запомни, че най-добрата квачка (кокошка) е най-лоша майка въ случая. Пуйката и до днесъ е запазила много свои привички още отъ времето, когато е живѣла въ диво състояние!

Тя е особено предпазлива при воденето и храненето на малките си, чийто дробъ е извънредно чувствителенъ и причина за голъмата смъртностъ между тѣхъ.

Ето защо, дълъгъ се налага на стопанина да обръща сериозно внимание на храненето. За да избавимъ нашите читатели отъ заблуждения, въ случая ние ще дадемъ еднократно ръководство за хранене на малките пуйчета.

Презъ първите 48 часа следъ излюпването пуйчетата не получаватъ нищо и не е опасно никакъ, ако това време се продължи на 60 часа. Чиста и прѣсна вода се оставя на тѣхно разположение, както и една кутийка съ кълцани дървени вжглища, пѣсчинки и едно блюдо съ млѣко.

Първата храна, която тѣ получаватъ на третия день, се състои отъ:

Твърдосварено яйце, смѣсено съ трохи отъ хлѣбъ. Презъ първите 8 дена, едно такова яйце е достатъчно за 20 пуйчета, която храна се поднася по три пѣти на день. За да иматъ възможностъ да се движатъ, добре е върху пѣска да се оставятъ малко житени трици.

На следующитѣ дни къмъ гореспоменатата храна се прибавя по малко зеленина, салата, пера отъ лукъ и пр., което увеличава двойно обема на храната. Следъ петия день, при вечеръ на малките може да се даде малко булгуръ отъ жито къмъ така приготвената храна отъ яйце. На сѣщия день, въ храната се прибавя една глава ситно *нарѣзанъ лукъ*, който е много добро срѣдство за прочистване на дробоветѣ, бѣбрецитѣ, червата и предпазва отъ простуда. Значи въ първите две седмици ние хранимъ: сутринъ—храна отъ яйце, обѣдъ—млѣко съ хлѣбъ, вечеръ яйце смѣсено съ житенъ булгуръ, а предъ обѣдъ—зеленина въ изобилие, която има решающее значение при отгледване на пуйчетата. Резултата при отглеждането зависи напълно отъ нея, защото пуйката е тревопасно животно, тя не се нуждае толкова отъ *зърна*, колкото отъ зеленина и животински бѣлтѣчини, които тя въ диво състояние е получала отъ червитѣ, брѣмбаритѣ, глиститѣ и ларвитѣ.

Нека не се забравя, че царевицата било зърно или брашно е извънредно вредна храна за пуйчетата, докато тѣ не възрастнатъ и получатъ червения си цвѣтъ и образувания на главата или станатъ на 3 месеца. До това време тя е *отрова* за тѣхъ. Подходяща зърнена храна за м. пуйка е житото и овеса, отъ която все пакъ нѣма голъма нужда.

Преди всичко, трѣбва да се запазятъ дробоветѣ имъ, а това ще стане, като не се прехранятъ!

Следъ първите две седмици яйцето като храна може да се изостави и вмѣсто него да се храни съ груханъ овесъ или жито, което се премѣсватъ съ обилна зеленина!

Презъ това време не бива да се забравя лукътъ, който

е целебно и предпазливо средство противъ болеститѣ на дробоветѣ.

Преди да свършимъ, ще кажемъ още нѣколко думи за мѣрkitѣ, които птицевѣда ще съблюдава при отгледването на пуйчета. Преди всичко, тѣзи чувствителни животни трѣбва да се пазятъ извънредно много отъ *влагата*. За това никога не бива да ги пускаме сутринъ рано по росата. Да се направи всичко възможно за каляване, така да се каже на пуйчетата, като не се поставятъ въ задушени помѣщения, защото и до днесъ не се е указълъ нито единъ курникъ така благоприятенъ за пуйката, както дърветата, шатритѣ и пр. открити мѣста. Това, разбира се, е позволено следъ 3 м. до тогава сжщитѣ се поставятъ въ помѣщения, чийто една страна е заградена само съ мрежена телъ.

Колкото повече умѣемъ да създадемъ естествени условия на пуйката, толкова повече тѣхното отгледване е *доходно*.

М. Ц. Цоневъ.

Презъ октомврий въ птицевѣдния дворъ.

Въ началото на октомврий птицевѣда трѣбва да употреби повече внимание и грижи за хигиената на птичия дворъ.

Предприема се основно почистване и дезинфекциране на всички помѣщения, които трѣбва сжщевременно да приготвимъ и за зимата.

Презъ този месецъ сме длъжни да отдадемъ сжщо голѣмо внимание на подрастващитѣ ярки и особено на тия, които сж пронесли или сж предъ пронасянето. За да поддържа последната, младитѣ носачки трѣбва да получаватъ своята дажба отъ 55 гр. зърн. срана и 55 гр. мека храна.

На възрастнитѣ носачки презъ този месецъ се дава малко повече зърнена храна, за да се поддържа сжщо така носливостта и здравословното имъ състояние. Прибавни усилвателни храни, зеленина и др., не бива да липсватъ сжщо.

Пазете птицитѣ отъ течение и влага въ курника.

Съ настѣпване на неблагоприятния есенния сезонъ, длъжностъ на птицевѣда е да провѣри най-грижливо помѣщението на птицитѣ. При проливни дъждове, трѣбва да се прегледа тавана и стениитѣ и тамъ, кждето пролизва вода, веднага да се затули и поправи. Добре е, ако имаме възможностъ да

изхвърлимъ изгнилитъ дървени части, защото тѣ вмирисватъ въздуха. Всички дупки и отворствия по стенитъ да се изтулятъ и обковатъ.

Стенитъ отстоящи на постоянно течение и вѣтъръ, могатъ да се покриятъ съ снопове отъ царевица или слама, работа, която всѣки самъ ще може да си извърши и е отъ голѣмо значение за запазване на курника отъ течение.

Прочие, пазете птицитъ отъ течение, влага и вѣтъръ

Конкурсъ за носливостъ въ Хесенъ на Университета Гисенъ, Обереръ Хартдорфъ (Германия).

10 съобщение за м. августъ 1929 год.

Г-нъ Д-ръ Х. Лангъ, ржководитель на конкурса за носливостъ въ провинцията Хесенъ (Германия) има любезността да се отзове на нашето желание и ни изпрати резултата отъ конкурса за носливостъ за м. августъ.

Срѣдната температура презъ месеца е била въ курницитъ $18,3^{\circ}\text{C}$ а въ двора $19,6^{\circ}\text{C}$. Максимумъ температура въ курницитъ е била 26°C . а минимумъ 12°C . на свобода $39,5^{\circ}\text{C}$ максимумъ и $4,5^{\circ}\text{C}$. минимумъ.

Най-високата носливостъ презъ месеца сж показали следнитъ кокошки:

Кокошка №	Семейство №	Брой на яйцата за 30 дня
303	15	27
3 W	4	26
32	16	26
65	18	26
54	2	26
58	8	26
61	8	25
71	17	25
39	19	25
27	1	25
15	5	25
13	5	25

На глава отъ раситъ Минорка, Ротисландъ, Барневелдеръ и Плимутрокъ се пада консумирана храна по 71.5 гр., а при Италианкитъ, Ренанкитъ и Легхорна 57.8 гр., при Виандага 56.3 гр., а при останалитъ Легхорни 52.1 гр. на день.

Една кокошка отъ семейство № 7 е умрѣла отъ простуда въ червата. Друга отъ семейство № 16 е жертва на отравяне.

№ по редъ	Семейство №	РАСА	4-тѣ кокошки въ се- мейството сж снели отъ 1 Ноем. 928 до 30 Юний 929 год.			4-тѣ кокошки въ се- мейството сж снели въ Юлий			Или общо снесли 4-тѣ кокошки		
			Брой яйцата	Тегло	Гер. марки	Брой яйцата	Тегло	Гер. марки	Брой яйцата	Тегло	Гер. марки
1	19	Виондотъ бѣла	513	29030	75,12	80	4821	10,81	593	33851	85,93
2	18	Легхорнъ	473	28744	70,53	89	5649	12,90	562	34393	83,43
3	3	Ротисландъ	498	28771	74,68	62	3544	8,31	560	32315	82,99
4	9	Виандотъ	514	28681	77,11	45	2595	5,76	559	31272	82,87
5	15	Легхорнъ	475	26706	66,34	94	5299	12,39	569	32005	79,73
6	4	"	421	23553	56,17	79	4458	9,78	500	28011	65,95
7	11	"	390	23142	53,45	85	5016	11,88	475	28158	65,33
8	20	"	376	21503	53,37	79	4339	9,84	455	25839	63,21
9	12	Барневелдски	347	21352	49,26	84	5145	12,48	431	26497	61,74
10	17	Ренанска	406	21988	51,—	73	4035	9,15	479	26023	60,15
11	5	Легхорнъ	347	19741	48,21	75	4212	9,96	422	23960	58,17
12	1	Виандотъ бѣлъ	343	19523	46,05	82	4016	11,94	425	24339	57,99
13	13	Плимутокъ	302	17457	38,70	79	4612	10,80	381	22078	49,50
14	10	Минорка	289	16893	37,14	85	4939	12,03	374	21832	49,17
15	2	Италянка	324	17797	36,61	94	5095	9,63	418	22892	46,24
16	14	Легхорнъ	270	15453	37,88	49	2916	7,02	319	18369	44,90
17	16	Виандотъ чер.	290	15644	32,22	74	3973	8,76	364	19617	40,97
18	8	Ренанска	266	13987	25,53	66	3323	4,98	332	17310	30,51
19	6	Легхорнъ	202	11425	25,66	26	1816	3,66	229	13241	29,32
20	7	"	129	6355	9,49	14	641	—,24	143	6969	9,73

П. Шоповъ

Едно чуждо мнение за нашето птицевъдство

Нашия генераленъ консулъ въ Амстердамъ въ единъ специаленъ рапортъ по търговията съ яйца въ Холандия, между другитѣ въпроси, е предалъ и мнението на единъ холандски и единъ дански експерти за нашето птицевъдство.

Споредъ тѣхъ, нашето птицевъдството, се намирало въ зависимостъ отъ два фактори: *евтина царевица и благоприятни климатически условия*, следствие на което то показва такава промѣнливостъ. По тѣзи причини тѣ считатъ нашето птицевъдство за не особено сигуренъ елементъ въ общия стопански животъ на страната.

Развитието и модернизирането на птицевъдството и търговията съ яйца въ западна Европа прави необходимото, щото всички др. страни, включително и България, когато желаятъ да запазятъ и възстановятъ своето мѣсто на международния пазаръ, да пристѣпятъ часъ по-скоро къмъ *пълно рационализиране и модернизиране на тѣхното птицевъдство*. За тази целъ трѣбва да се взематъ следнитѣ мѣрки:

1. Да се уредатъ хигиенични кокошарници, въ които да се прибиратъ кокошкитѣ, особено нощно време, и които да се държатъ въ най-голяма чистота.

2. Да се събиратъ редовно снесенитѣ яйца презъ деня.

3. Да се организира бръзъ и редовенъ транспортъ.

4. Да се отгледватъ добри и расови кокошки. Въ свръзка съ този пунктъ, експертитѣ обръщатъ внимание, че не толкова важно е да се насочатъ усилията къмъ увеличение на общото количество на кокошкитѣ въ страната, а главно то трѣбва да се направи въ подобрене на расата, съ попълването ѝ съ добри расови екземпляри съ висока носливостъ.

За подкрепление на тази си мисълъ, холандския експертъ съобщилъ за следния интересенъ фактъ, случилъ се въ Холандия.

Презъ 1925—26 г. въ Холандия станали голѣми и незапомнени наводнения, при които се издавили голѣмъ брой кокошки. Тогава селянитѣ почнали да замѣнятъ кокошкитѣ си съ расови, отъ които получили отлични резултати.

5. Да се организира и поведе борба съ болеститѣ по домашнитѣ птици.

И двамата експерти, изказани увѣреностъта си, че, ако България възприеме въпроснитѣ проблеми, бѣдащитѣ ѝ перспективи, ще сж особено добри. *Въ противенъ случай, съществува голѣмата опасностъ, следствие засилването и мо-*

дернизирането на птицевъдството на западъ и при лоша реколта, птицевъдството и износа на яйца отъ България да понесатъ голъми щети.

Каква вѣрна представа иматъ чужденците за нашето птицевъдство! Отговорнитъ фактори ще взематъ ли най-после поуки отъ тѣхнитъ съвети?

Гр. Грозевъ

Яйчарството трѣбва да се уреди.

Единъ въпросъ отъ грамадно значение за селската кредитна кооперация е яйчарството. Стига вече яйчари съ хиляда лева капиталъ и единъ мършавъ конь сж си играли съ тая кооперация. Стига вече ржководителитъ на последната сж брали срамъ предъ своитъ членове, че не могатъ да изнасятъ конкуренция предъ дребния яйчаръ! . . .

Едно отъ важнитъ пера въ българския износъ, знае се, това сж яйцата. И датски капиталъ дори се засели на българска земя заради тѣхъ. Всички потрѣбителни магазини работятъ съ яйца. И нѣма по-голѣма отрова за управителитъ на тия магазини, освенъ сжщитъ яйца.

Изнасятъ се годишно милиони български яйца и милиони лева загуби понася българскиятъ производителъ на яйца. Едно слабо подушване само между петимата или шестима експортьори създава картела имъ. И тъкмо, може би, въ момента на повишение цената въ Германия, у насъ имаме катастрофално спадане на цената и производителтъ изгубва не само печалбата, но и частъ отъ стойността.

Случай отъ тоя родъ имаме доста. По-миналата година, въ единъ и сжщи день, цената отъ два лева стана 1'20. И това положение продължи месеци. Загубитъ бѣха голѣми.

Ржководената отъ менъ кред. кооперация въ село Бояджикъ, Ямболско, събира доста много яйца — годишно около 200 каси или около 300,000 яйца. Но колкото по-голѣмо е количеството, толкова по голѣмъ е и страхътъ отъ него. Продажитъ обикновено извършваме веднѣжъ или два пѣти седмично, въ зависимостъ отъ сезона и повечето пѣти на търгъ. Събрани яйчаритъ-комисионери. наежватъ се единъ срещу другъ и наддаватъ. И добритъ печалби не сж рѣдки. Но често пѣти сжщитъ конкуренти, пили си преди това заедно кафето, явяватъ се въ търга колкото за форма, взема яйцата единъ отъ тѣхъ на низка цена и после, на полето или въ града, дѣлятъ яйцата или печалбата. Или пъкъ се за-

реждатъ: ако днесъ ги е взелъ комисионерътъ на Ралисъ, другата седмица — комисионерътъ на Реко, третата — на Личевъ и. т. н.

Опитвали сме да работимъ съ тѣхъ и на чисто търговски начинъ, т. е. да продаваме редовно само на единъ търговецъ по давани отъ сѣщия редовно пазарни цени. И какво излиза? — Единъ-два пѣти цената, наистина, е пазарна и се успокояваме, че най-после сме му намѣрили лесното, обаче, на третия пѣтъ, нашиятъ търговецъ, усѣтиль, че не сме осведомени отъ други за моментно настѣпилото повишение, укрива последното и го използва само той. А при правената му после отъ насъ бележка заявява: „Ама повишението се яви следъ вдигането на яйцата. . .“ Борсовъ артикуль — иди че се разправяй!

Или да приемемъ, че нашиятъ търговецъ остава добросъвѣстенъ до край. Тогава друго се явява: незачетенитѣ отъ насъ предприематъ пѣкъ борба въ събирането на дребно — наддаватъ надъ кооперативната цена 10—20 стотинки въ повече, превисаватъ и цената на едро. А селянинътъ е непрозорливъ, особено жена му, която е господаръ на яйцата. Стотинкитѣ ги заблуждаватъ и съзблазняватъ. И безъ да държатъ смѣтка, че тия стотинки ще имъ грабнатъ утре цѣль левъ, продаватъ яйцата на конкурента. А управлението на кооперацията си приказва за утѣха: „Ами че нали ние точно туй преследваме — висока цена на стопанското произведение? . . .“ Но — само за утѣха. Защото това не е висока цена, а само търговска игра. Защото, предложени яйцата на сѣщия тоя яйчаръ въ голѣмо количество, отказва да ги купи на „високата“ цена и заявява, че нѣма смѣтка да купува тѣй на едро. . . Ще рече, тоя приятель преследва две нѣща: или използването на кооперацията, или компроментирането на нейното яйчарство!

И тая пѣсенъ се пѣе всѣки день. Днесъ на единъ гласъ, утре на други — не спира! Онзи съ хилядата лева капиталъ и мършавиятъ конь продължава да тормози кооперацията — цѣлото село, организирано подъ знамето на своето стопанско издигане!

Време е вече да се замислимъ и уредимъ това производство!

Известно е, че неотдавна Общиятъ съюзъ направи начинки въ това направление. Но това още не е достатъчно. Съгласие съ А. Д. „ОВА“ нашиятъ районенъ съюзъ не направи, но и тамъ, дето е направено, съмнѣвамъ се, дали ще има резултатъ. Ралисъ и Рако, калени борци, още като чуха, че се преговаря, плѣснаха рѣце за борба, Защото и „ОВА“ е като тѣхъ експортѣрь. Вмѣсто препорѣчваното отъ Общия Съюзъ, направихме друго: петъ—шестъ сѣседни кооперации се съгласихме да продаваме яйцата заедно. Продажбата по

споразумение или чрезъ търгъ ставаше въ нашата кооперация и дадената тамъ цена бѣше цена за всички. Купувачътъ вземаше отъ насъ писмо до всѣка кооперация, занасящъ го и вземаше яйцата. Резултатътъ, обаче, бѣше пакъ сжция. Разярениятъ конкурентъ. останалъ безъ яйца, а дошелъ съ вѣра да вземе такива, отиваше въ оная отъ шестѣхъ кооперации, която имаше най-малко яйца, наддаваше чувствително надъ дадената вече цена или лъжеше по начинъ, какъвто измислѣше: че изгубилъ писмото, че не се явили никакви купувачи и пр. — и така рушеше единството. И го разрушиха.

Ето защо Общия Съюзъ трѣбва да направи всичко възможно, щото кооперацията да стане господаръ на това производство. Не оня съ кошницата трѣбва да дирижира селския пазаръ на яйцата, а кооперацията. Общиятъ Съюзъ на Българскитъ Земледѣлски Кооперации трѣбва да стане и експортѣоръ на българскитъ яйца!

Не познавамъ външнитъ пазари и не зная, какъ може да се уреди всичко това. Знамъ, обаче, че яйчаръ единъ, до оня день съ магаре събираше въ село яйца и ги продаваше въ близкия градъ, днесъ изнася яйца задъ границата! Знамъ, че сжция до вчера не знаеше столицата на България, а днесъ има яйчарски складове въ всички български градове и по-големъ села!

Общиятъ Съюзъ не бива да се плаши отъ тоя експортъ Кооперациитъ, които той обединява, сж готови и сръдства да дадатъ и, ако въ началото следва да се търпятъ загуби — и тѣхъ да претърпятъ!

Тамъ на чуждиятъ пазаръ българското яйце трѣбва вече да отиде съ щемпела на българската кооперация!

Кооперациитъ въ чужбина.

Кооперативна продажба на „яйца“ въ Германия

На 42-я конгресъ на земледѣлскитъ кооперации въ Германия, състоялъ се на 4 и 5 юлий т. г. въ Кьонигсбергъ, е билъ четень и обсъденъ рефератъ за организиране кооперативна продажба на яйцата, по който е гласувана следната резолюция:

1) Старата и въ нѣкои околии вече отъ десетки години реализирана идея за кооперативна обща продажба на яйцата добива силенъ тласкъ чрезъ сръдствата, предложени въ помощната програма на Шиле. Създаването и изграждането на една целесъобразна организация за кооперативна продажба на яйцата въ Германия по настоящемъ е една важна задача на съюзитъ на земледѣлскитъ кооперации.

2) За пълния успѣхъ на яйчарскитѣ кооперации отъ грамадно значение е обединението на предлагането. За тая цель всички птицевъди трѣбва да се задѣлжатъ да доставятъ всички яйца, предназначени за пазаря, въ кооперациитѣ или въ кооперативнитѣ събирателни пунктове. Последнитѣ трѣбва да се задѣлжатъ да изнасятъ яйцата на пазаря само чрезъ централитѣ за продажба, които вече съществуватъ въ всѣка стопанска областъ или пѣкъ трѣбва да се създадатъ такива. На най важнитѣ пазарни центрове на яйца тия централи трѣбва да се обединятъ въ голѣми кантори за продажба на едро, като подържатъ помежду си най-тѣсна връзка.

3) Продажбата на яйцата трѣбва да става, при избегване на излишната посрѣдническа търговия, на голѣмитѣ търговци, подѣ каквито трѣбва да се разбиратъ и потрѣбителнитѣ кооперации. Отъ тѣхъ трѣбва да се изисква да продаватъ изключително яйца отъ германски произходъ.

4) Стремежътъ, на Германския земледѣлски съветъ да създаде една единствена търговска марка подѣ името „Германско прѣсно яйце“ трѣбва да бѣде живо подкрепенъ отъ страна на кооперациитѣ. Трѣбва да се положатъ всички усилия, марката „Германско прѣсно яйце“ да завладѣе пазаря. За тази цель е необходима една обширна пропаганда между птицевъдитѣ и потребителитѣ.

5) Срѣдствата, които се създадохъ чрезъ поменатата помощна програма, изобщо ще сѣ достатѣчни, за да се насочи навсѣкѣде въ Германия планомѣрно кооперативно плазиране на яйцата, Обаче, необходими сѣ и други срѣдства, както, за да се направятъ централнитѣ продавателни кантори напълно дееспособни, а така сѣщо да се доизградятъ и мѣстнитѣ организации, Тѣй като землѣделието, поради стѣсненото положение, въ което се намира понастоящемъ, не може да даде необходимитѣ за това срѣдства, трѣбва да се иска, щото тѣ, въ изпълнение на помощната програма, да се доставятъ отъ държавата въ следващитѣ години.

Кооперативна продажба на яйца въ Швейцария

Швейцарската кооперация за обща продажба на яйца и птици съществува отъ седемъ години. Тя е образувана отъ разни кооперативни сдружения и отдѣлни членове птицевъди.

Тая кооперация е събрала и продала следнитѣ количества яйца.

1925 г. — 544,678 броя

1926 г. — 712,281 броя — увеличение 30·77%

1927 г. — 1,030,649 броя — увеличение 44·9%

1928 г. — 1,234,508 броя — увеличение 13·78%

Презъ 1928 г. кооперацията е имала 93 доставчици на

яйца, кооперации и отдѣлни членове, между които 13 сж таксувани като лоши доставчици, т. е. такива, които доставят само презъ месецитѣ на изобилна реколта.

Презъ 1928 г. яйцата сж платени на доставчицитѣ срѣдно по 16'81 стотинка за яйце, които сж равни на 3 лева 53 стотинки български. Разносцитѣ по продажбата на яйцата сж изчислени на 1'18 стотинки, срещу 1'31 стотинки за 1927 г.

Относно качеството на яйцата се констатира значително подобрене. Дребни и нечисти яйца все още се срѣщатъ. За лоши доставки и опитъ за прокарване на яйца отъ каси е билъ изключенъ единъ отъ членоветѣ.

Редовнитѣ доставчици на яйца се премиратъ. Като такива се считатъ ония, които доставятъ минимумъ 13% отъ производство си. За 1928 е предложена премия отъ 3,4 стотинки или около 20 български стотинки на яйце. Премирани сж 53 доставчици, срѣщу 31 презъ 1927 година.

Кооперацията не обхваща още цѣла Швейцария, за това е вземена инициатива да се организира общата продажба на яйцата въ цѣла Швейцария, Резултатитѣ отъ десегашната дейность на тази кооперация сж много насърчителни и се полагатъ усилия за разширение на работата.

Съюзень и кооперативень животъ.

Българска Птицевъдна Кооперация.

Идеята за създаването на Бъл. Птиц. Кооперация се даде отъ нѣколцина Софийски птицевъди. Устава ѝ се изработи и прие отъ учредителитѣ на 18 мартъ т. г. Представянето въ сѣда на документитѣ по оформяване на Кооперацията се забавиха. Това стана едва на 31 юли т. г. понеже учредителитѣ сж отъ различни мѣсторождения и бавно се сдобиха съ документи. Съ опредѣление № 2605 отъ 3 августъ Софийския окръженъ сѣдъ утвърди устава на Кооперацията и регистрира търговската ѝ фирма, въ Държавния вестникъ брой 127 отъ 5 септември. Така че фактически отъ тази дата Кооперацията почна своята дейность.

Членове на Кооперацията могатъ да бждатъ всички птицевъди и любители на птицевъдството, като запишатъ най-малко 3 дѣла отъ по 100 лева. На 20 септември Кооперацията брои вече 54 редовни членове.

Радостта, съ която птицевъдитѣ посрещнаха създаването на Кооперацията и голѣмата имъ вѣра въ успѣха на зада-

читѣ, които има да разреши, показва колко тя е била належаща.

А нуждата отъ единъ птицевъденъ мазазинъ, кждето птицевъдитѣ да си набавятъ всички необходими за птицевъдството имъ потрѣби и храни износно, се чувствуваше отдавна и расте ежедневно.

Сдобиването Кооперацията съ едно образцово стопанство, отъ гдето ще могатъ да се взиматъ гарантирани расови птици и яйца за разплодъ е сжщо една отъ задачитѣ ѝ.

Тия, както и много още птицевъдни нужди, Кооперацията ще се стараетъ да задоволи.

Това се вижда отъ чл. 2 на Устава, гдето сж изразени целитѣ ѝ, а именно:

1. Грижи се за умственото и нравственото повдигане на членоветѣ си и за разпространяване необходимитѣ птицевъдни познания.
2. Застѣпва и подпомага подобрението и разширението на птицевъдството.
3. Изучава птицевъднитѣ нужди на членоветѣ си и защищава икономическитѣ имъ интереси.
4. Организира за смѣтка на членоветѣ си или за своя смѣтка доставката на птицевъденъ инвентаръ, храна и разплоденъ расовъ материалъ.
5. Организира за смѣтка на членоветѣ си или за своя смѣтка обща продажба на птичи произведения.
6. Грижи се за създаване на птицевъдни кооперации.
7. Организира образцови птицевъдни стопанства и
8. Стреми се да придобие необходимия имотъ за постигане на целитѣ си.

Ето каква грамадна работа предстои на „К“ за закрепването, подобрението и модернизирането на родното птицевъдство.

Това тя ще постигне съ общитѣ усилия на всички птицевъди отъ софийско, гдето е района на нейната дейность.

Такива „К“ ще трѣбва да се създадатъ и въ другитѣ птицевъдни центрове, а създаденитѣ вече ще трѣбва да влезатъ въ връзки помежду си.

Като се има предвидъ каква голѣма роль за развитието на птицевъдството сж изиграли кооперациитѣ въ Англия, Америка, Франция, Белгия, Холандия и особенно въ Финландия и Дания ще трѣбва всички съзнателни птицевъди да проагитиратъ за създаването и въ насъ на птицевъдни кооперации, тамъ гдето ги нѣма и условията позволяватъ това. Да имъ дадемъ морална и материална подкрепа и да станемъ тѣхни горещи апостоли, като вѣрваме, че съ това изпълняваме единъ свой дългъ за развитието на родното птицевъдство.

Въ друга една статия ще се разгледа какво „К“ може да направи по продажбата на прѣсни *типизирани* яйца за консумация.

София, септември.

Б. С. Балтаджиевъ

Пр-ль на Упр. Съветъ
на Българ. Птицев.
Кооперация.

Д-во „Птица“—София, е издействува-
ло отъ редак-
цията на в. „Знаме“, да бжде изнасяна всѣки денъ въ същия
вестникъ една колона посвѣтена ежедневно на птицевъдство-
то. **Птицевъдната колона**, се завежда отъ г. Панчо Шо-
повъ—секретаръ на Софийското птицевъдно Д-во „Птица“.
Като благодаримъ на в. „Знаме“, за гостоприемството и цен-
ното съдействие, което дава на птицевъдната пропаганда у
насъ, ние горещо препоръчае на нашитѣ читатели и всич-
ки птицевъди да следятъ редовно и ежедневно **птицевъд-**
ната колона на в. „Знаме“.

Купувайте си само гарантирани

РАСОВИ ПТИЦИ

Българската Птицевъдна Кооперация га-
рантира аз чистокръвността на купенитѣ
черезъ нея продисти птици.

Носливостъта

на кокошката зависи въ голѣма степенъ
отъ пѣтела.

Искате ли вашитѣ мѣстни кокошки да
снасятъ повече яйца, унищожете
мѣстнитѣ пѣтли и ги замѣстете съ по-
родисти такива!

ПЛАТИХТЕ ЛИ СИ АБОНАМЕНТА?